УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР СВ. ВОЛОДИМИРА

UKRAINIAN ORTHODOX CATHEDRAL OF ST. VLADIMIR

Собор 12 Апостолів - Synaxis of the 12 Apostles

Наша служба
Nasha Sluzhba

червень 2025 р.
June 2025

ПРИЙДІТЬ І ПОМОЛИМОСЯ РАЗОМ
Св. Літургія кожної неділі і Церковні Свята в 10-ій год. рано

COME AND PRAY WITH US
Divine Liturgy celebrated on Sundays & Feast Days at 10 AM

GENERAL CONFESSION BEGINS 15 MINUTES BEFORE DIVINE LITURGY

PRIVATE CONFESSION BY APPOINTMENT ONLY

Icon of St. Volodymyr the Great (above) written by iconographer Vera Senchuk.

UKRAINIAN ORTHODOX CATHEDRAL OF ST. VLADIMIR
855 Barton Street East
Hamilton, Ontario, Canada L8L 3B4
stvladshamilton@gmail.com
905-547-9777
Rev. Wasyl (William) Makarenko, Pastor
H: 905-385-2712 C: 905-730-7542
Walter Rosizky, President
C: 905-466-6090

ВІТАЄМО ГОСТЕЙ ДО НАШОЇ ПАРАФІЇ

Щиро сердечно вітаємо всіх гостей з далека і близька до нашої громади і які беруть участь у сьогоднішній Божественній Літургії. Після Служби запрошуємо на каву, солодощі та спілкування в церковній залі. Це нагода для наших парафіян зустріти та прийняти гостей на нашої сімейної парафії.

Літо швидко наближається, і багато хто з нас проведе наступні кілька місяців у подорожах, відпусті або просто відпочинку вдома. Бажаємо всім безпечно та приємно провести час і нехай ваше літо буде радісним із родиною та друзями!

Володимир Росіцький, Голова Парафіальної Ради

WELCOME TO OUR PARISH

We extend our warmest greetings to all visitors and guests who are participating in today's Divine Liturgy. It is always a joy to pray together with you. After the service, please join us for coffee, sweets and fellowship in the church auditorium. This is an opportunity for our parishioners to meet and welcome guests to our parish family.

Summer is fast approaching and many of us will be spending the next several months travelling, vacationing or just relaxing at home. We wish everyone a very safe and pleasurable time and may your summer be joyful with your family and friends!

Walter Rosizky, Parish Council President

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

В неділю 8-го червня ми розпочинаємо катехизацію (недільні шкільні лекції) для наших дітей. Починаємо з 2-ма клясами: 1-ша до 7-ми років, 2-га від 8 років. Діти будуть в церкві з батьками до кінця проповіді отця, тоді учителі тихенько позабирають дітей до науки. Діти повернуться в час до Св. Причастя і тоді лишуться з батьками. Цю методику ми перевіримо пізніше чи вона буде відповідати нашим потребам. Ми просимо батьків припильнути щоб діти були присутні щоб отримати необхідне духовне виховання.

О. Василь

SUNDAY SCHOOL

On Sunday, June 8th, we will begin catechism (Sunday school lessons) for our children. We will begin with two classes: the first for ages 7 and under, and the second for ages 8 and above. The children will be in church with their parents until the end of father's sermon, then the teachers will quietly take the children for their lessons. The children will return in time for Holy Communion and will then stay with their parents. We will review this method after a period of time to assess if it meets our needs. We invite parents to ensure that their children are present to take this important step in their spiritual education.

Fr. William

СЛУЖБИ ЧЕРВЕНЬ 2025 Р.Б.

неділя, 1-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
Отців 1-ого Вселенського Собору.
7-ма неділя по Пасці. Голос 6.

субота, 7-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
Троїцька Поминальна субота.

неділя, 8-го червня | Св. Літургія 10:00 рано (ДВОМОВНА)
ДЕНЬ СВЯТОЇ ТРОЙЦІ. П'ЯТИДЕСЯТНИЦЯ.

понеділок, 9-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
День Св. Духа.

**** 1-ший ТИЖДЕНЬ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ - ЗАГАЛЬНИЦЯ ****

субота, 14-го червня | Молебень 10:00 рано
Молебень на кінець навчання в Рідній Школі.

неділя, 15-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
1-ша неділя після П'ятидесятниці. Голос 8.

**** ПОЧАТОК ПЕТРІВКИ - 16-го до 28-го ЧЕРВНЯ ****

неділя, 22-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
Всіх Святих Землі Української.
2-га неділя після П'ятидесятниці. Голос 1.

вівторок, 24-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
Різдво Предтечі Івана Хрестителя.

субота, 28-го червня | Св. Літургія 10:00 рано (АНГЛОМОВНА)
Мощі Кира і Іоана.

неділя, 29-го червня | Св. Літургія 10:00 рано
Свв. Петра і Павла.
3-та неділя після П'ятидесятниці. Голос 2.

SERVICES JUNE 2025 A.D.

Sunday, June 1st | Divine Liturgy 10:00 AM
Holy Fathers of the First Ecumenical Council of Nicaea. 7th Sunday of Pascha. Tone 6.

Saturday, June 7th | Divine Liturgy 10:00 AM
Trinity Remembrance Saturday.

Sunday, June 8th | Divine Liturgy 10:00 AM (BILINGUAL)
PENTECOST - Day of the Holy Trinity.

Monday, June 9th | Divine Liturgy 10:00 AM
Day of the Holy Spirit.

**** NO FAST IN THE FIRST WEEK AFTER PENTECOST ****

Saturday, June 14th | Moleben 10:00 AM
Moleben to bless the end of our Ukrainian School academic year.

Sunday, June 15th | Divine Liturgy 10:00 AM
1st Sunday after Pentecost. Tone 8.

**** APOSTLE'S FAST - PETRIVKA - JUNE 16 TO 28 ****

Sunday, June 22nd | Divine Liturgy 10:00 AM
All Saints of Ukraine. 2nd Sunday after Pentecost. Tone 1.

Tuesday, June 24th | Divine Liturgy 10:00 AM
Nativity of St. John the Baptist.

Saturday, June 28th | Divine Liturgy 10:00 AM (ENGLISH)
Relics of Cyrus & John.

Sunday, June 29th | Divine Liturgy 10:00 AM
Apostles Peter and Paul. 3rd Sunday after Pentecost. Tone 2.

LIVESTREAMING Please join us on Facebook (St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral) for services throughout the week as indicated in this bulletin. Thank you.

ЖИВІ ПЕРЕДАЧІ Запрошуємо вас прилучитися до наших передач через Facebook (St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral). Просимо вас звертатися до нашого б'юлетеню про порядок Богослужень. Дякуємо.

Союз Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки

Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka branch

The next meeting of the UWAC, Lesia Ukrainka branch, will be held on **Saturday, June 7th at 11:30 a.m.** in the school auditorium, followed by a luncheon at the Mandarin restaurant.

Наступне засідання Союз Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки, відбудеться в **суботу, 7-го червня, о 11:30** рано в шкільній авдиторії, після чого буде обід у ресторані Мандарин.

Blessing of Icons

We are pleased to announce that we have received three more icons written by Iconographer Vera Senchuk. These Icons will be blessed during the Divine Liturgy on **Sunday June 29, 2025**, after which they will be framed in custom-built shadow boxes and mounted on the columns around the interior of the church.

З радістю повідомляємо, що ми отримали ще три ікони, написані іконописцем Вірою Сенчук. Ці ікони будуть освячені під час Божественної літургії в **неділю, 29-го червня 2025 р.**, після чого їх оформлять у спеціально виготовлені тіньові скриньки та встановлять на колонах навколо інтер'єру церкви.

The three icons that will be Blessed on June 29th:
Три ікони, котрі будуть освячені 29-го червня:

St. Boris & Hlib – Donated by Boris Yacyshyn
Святі Борис і Гліб – Подарував Борис Яцишин

Освячення ікон

St. Petro Mohyla – Donated by Honourable William & Doris Festeryga
Св. Петро Могила – Подарували суддя Василь та Одарка Фестриґа

St. Euphrosyne of Polotsk – Donated by the UWAC, Lesia Ukrainka Branch
Св. Єфросинія Полоцька - Подарували СУК, відділ імені Лесі Українки

We have three more icons available for sponsorship as part of this project. Should you wish to support and donate or for more information on this project, please contact Walter Rosizky.

У нас є ще 3 ікони, доступних для спонсорства в рамках цього проекту. Якщо ви бажаєте зробити пожертву або отримати більше інформації про цей проект, будь ласка, зв'яжіться з Володимиром Росіцьким.

The Sunday of the Holy Trinity — Pentecost

Fifty days after Christ's Resurrection, the disciples were gathered in their upper room. At nine o'clock in the morning a sound like a great wind coming from heaven filled the room. At the same time, cloven tongues of fire appeared and settled upon each of the disciples and on the Virgin Mary. Then, as promised by the Angels at Christ's Ascension, they were filled with the Holy Spirit.

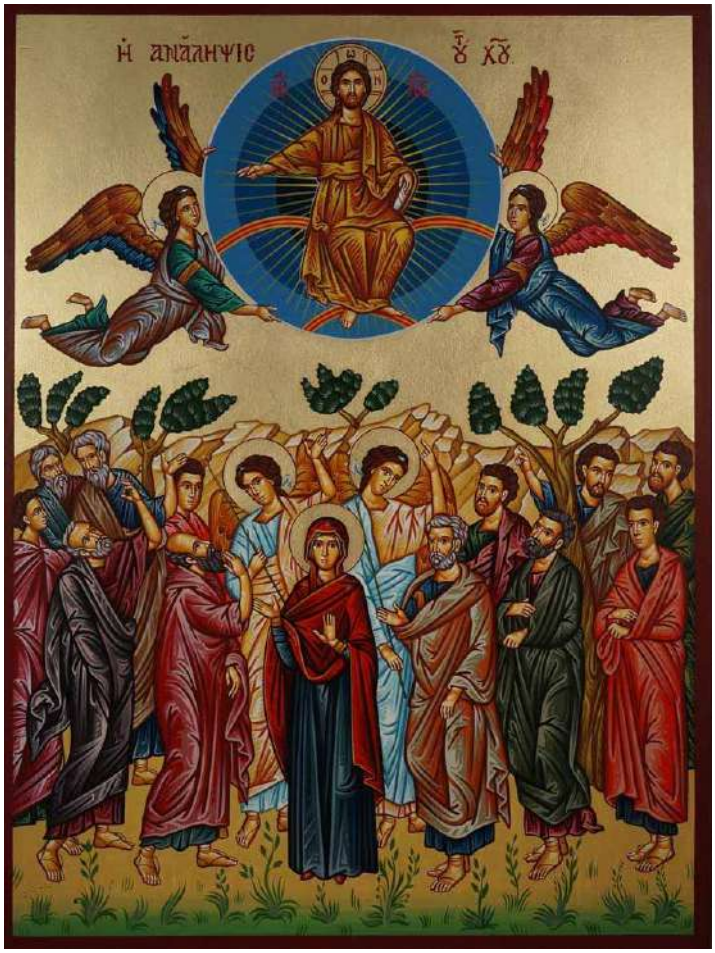
Transformed by the descent of the Holy Spirit upon them, the disciples were enlightened and remembered all the teachings of the Master during His stay on earth. These teachings appeared in a new light to them and the Apostles were no longer timid or afraid as they went forth to preach the Gospel of Christ.

It was at this time that the Hebrew people from all parts of the then-known world journeyed to celebrate the Jewish Pentecost. This day commemorated the receiving of the Ten Commandments by Moses on Mt. Sinai and is observed 50 days after the Jewish Passover. These travelers, speaking various languages, filled the streets of the city. The news of the experience of the disciples spread rapidly and in a short time, a large crowd had gathered outside the house where the Apostles were staying.

As the crowd waited in anticipation, a group of men who were readily recognized as Galileans from their mannerisms and clothing came out and began to ask, “Are not these who speak to us, Galileans? How is it then that each of us hears his own tongue?” (Acts 2: 7-8) Some scoffers replied that the disciples were intoxicated with new wine.

Peter then rose and, standing with the 11 other disciples said to those assembled, “Men of Judea, and all of you that dwell in Jerusalem, know that these men are not drunk but that the words of the prophet Joel are fulfilled.” (Acts 2:14-16) After hearing a great sermon preached by Peter, the crowd was touched with remorse and some of them asked what they should do. “Repent and be baptized in the name of Jesus Christ for the remission of sins and you shall receive the gift of the Holy Spirit,” (Acts 2:38) they were told.

The feast day of Pentecost observed by Eastern Orthodox Christians in honour of the Holy Trinity, is one of the 12 most important Holy Days of the Orthodox Church year and is commemorated 50 days after the Resurrection of Christ from the dead (Easter) and 10 days after the Ascension of Jesus into heaven.

Народження Іоана Предтечі

У праведних Захарії та Єлизавети невдовзі після вівідин Божої Матері народився син. Сусіди Єлизавети раділи разом з нею від такої ласки Господньої до неї. На восьмий день, згідно з юдейським законом, належало дати ім’я немовляті. Родичі і знайомі зібралися, хотіли назвати його Захарією, за ім“ям батька.

На це Єлизавета відповіла: “Ні, хай буде названий Іоаном.” Усі стали говорити: “У твоєму роду нікого не називали таким ім’ям”, і знаками запитували батька, як він бажає назвати сина? Захарія попросив дощечку і написав: “Іоан буде ім’я йому.” Усі здивувались. І відразу відкрились уста Захарії, і він заговорив, славлячи Бога, і почав пророкувати, з натхнення Святого Духа, про скоре пришестя Спасителя і що Іоан буде Предтечею Його, щоб приготувати народ до прийняття Спасителя.

Усі, хто чув про цю дивну подію, зі страхом і здивуванням говорили про Іоана: “Ким буде дитя це?” Господь же оберігав немовля, і воно росло, зміцнювалося духом. Згодом Іоан Предтеча жив у пустелях до дня свого явлення народові. Народження святого славного Пророка і Предтечі Христового Іоана святкується 24-го червня.

Свято День Матері в Рідній Школі при Соборі Св. Володимира
Celebrating Our Mothers on Mother's Day

11-го травня, зворушливий концерт, присвячений Дня Матері, був представлений нашою рідною школою. Це свято - не просто концерт. Це наша спроба подарувати матусям радість і віддячити за найцінніше, що маємо: любов, турботу і життя. На святі згадували три святі образи, які вшановує кожне українське серце: рідну матір, Божу Матір і матір-Україну.

Атмосферу заходу наповнили дитячі усмішки, пісні, щирі слова подяки та світлі емоції. Святковий захід розпочався фотоколажем дітей із матусями під ніжну пісню "Квіти для мами" у виконанні дзвінкоголосого Владислава Гжегожевського. Директорка школи Орися Ружицька звернулася до присутніх з привітальним словом.

А далі зал завмер і з захопленням спостерігав за чуйним виступом «Дзвіночків», бо на сцені виступали наймолодші учасники свята, справжні янголятка нашої школи, які подарували матусям щиру любов через свою першу музику — чисту, дзвінку, мов мамина усмішка вранці. Наймолодші дітки подарували проникливі вірші й привітання, а учні середніх та старших класів — пісні, сценки та творчі номери. Особливу атмосферу створили також гості — Роман Строчинський, Ніка та Юлія Пушко, які презентували свої музичні вітання.

Справжнім музичним дарунком стало інструментальне тріо у складі Андрія Сальнікова, Владислава Гжегожевського та Олега Рябчикова, яке вразило гармонійним звучанням, адже ця музика лунала від самого серця і торкалася до найтонших струн душі так, як може лише ніжна мамина долонька.

Свято завершилося такими рідними і усіма відомими піснями "Рідна мати моя" та "Україна", які з радістю заспівали разом вчителі, батьки і усі присутні.

Ця подія стала ще одним свідченням того, що школа при Соборі Св. Володимира — це велика родина, де живуть українські традиції, любов, підтримка і взаєморозуміння.

Щиро дякуємо священнику о.Василю Макаренко за благословення, Володимиру Росіцькому за сприяння та підтримку, а талановитим організаторам свята - за проведення і творчий підхід, адже директорка Орися Ружицька, координаторка Олена Харатонова, керівники Руслан та Анна Гжегожевські, Зореслава Кічук, Ніна Соловйова, Ірина Самаріна, Галина Луців доклали максимум зусиль, щоб ця подія стала пам'ятною сторіночкою у спільному житті громади.

Дякуємо усім за щирість, талант і любов до української культури!

До скорої зустрічі!

A heartfelt concert dedicated to Mother's Day was presented by our Ukrainian Heritage School. This event was more than just a concert — it was our expression of gratitude for the precious gift of mother. During the celebration, we honored three sacred images cherished by every Ukrainian heart: our own mother, the Holy Mother of God, and Mother Ukraine.

The celebration began with a photo collage of children with their mothers, set to the gentle melody of "Flowers for Mom" performed by the bright-voiced Vladyslav Hzhehozhevskyi. The school's principal, Orysya Ruzhetska, welcomed everyone with a heartfelt speech. Then, the hall fell silent, captivated by the tender performance of the "Dzvinochky" group. The youngest participants took the stage, their voices bright, clear, and tender. The youngest children recited poems and greetings, while students from the middle and senior classes presented songs, skits, and creative performances. Special guests, Roman Stroczynskyi, Nika and Yulia Pushko, added to the atmosphere with their musical greetings. A true musical gift came in the form of an instrumental trio featuring Andrii Salnikov, Vladyslav Hzhehozhevskyi, and Oleh Riabchykov. The celebration concluded with the beloved and familiar songs "My Dear Mother" and "Ukraine," sung by teachers, parents, and guests in unison.

This event was yet another testament to the fact that the school at St. Vladimir's is a family where Ukrainian traditions, love, support, and mutual understanding prevail. We sincerely thank Rev. William Makarenko for his blessing, Walter Rosizky for his support and assistance, and the talented organizers of the event for their dedication and creativity. Special thanks go to Orysya Ruzhetska, Olena Kharatonova, Ruslan and Anna Hzhehozhevski, Zoreslava Kichuk, Nina Soloviova, Iryna Samarina, and Halyna Lutsiv, who helped make this celebration memorable.

Thank you all for your sincerity, talent, and love for Ukrainian culture! See you again soon!

Участь у Всеукраїнській Конференції Українських Освітян у Торонто

All-Canadian Conference of Ukrainian Educators in Toronto

На початку травня делегація від нашої Рідної Школи, у складі директорки Орисі Ружицької та вчителя Руслана Гжегожевського, взяла участь у Всеканадській Конференції Українських Освітян, яка проходила в Торонто.

Цей масштабний захід зібрав педагогів, адміністраторів та освітніх активістів українських шкіл з різних провінцій Канади.

Протягом двох днів учасники мали змогу відвідати майстер-класи, пленарні сесії, дискусії та презентації, присвячені сучасним викликам української освіти в діаспорі, обміну досвідом та впровадженню новітніх освітніх практик.

Участь у цій конференції стала для нашої школи важливою подією, новим етапом розвитку та нагодою ще раз заявити про себе в колі однодумців і партнерів.

In early May, a delegation from the our Ukrainian Heritage School, consisting of Principal Orysia Ruzhetska and teacher Ruslan Grzegorzewski, took part in the All-Canadian Conference of Ukrainian Educators held in Toronto.

This large-scale event brought together teachers, administrators, and educational advocates from Ukrainian schools across various Canadian provinces.

Over the course of two days, participants attended workshops, plenary sessions, discussions, and presentations focused on the modern challenges of Ukrainian education in the diaspora, experience sharing, and the implementation of innovative educational practices.

Participation in this conference was a significant event for our school, marking a new stage of development in the Ukrainian education of our children.

Де згода в родині, там мир і тишина,
Блаженні там люди, блаженна сторона.
Їх Бог благословляє, добро їм посилає
І з ними ввік живе, і щастя їм дає.

Де згоди немає, там мир не царить,
Там Бог не вітає, добро їм не дарить.
Руйнуються пожитки, добро їх, їхні дітки,
Все марно пропаде... все марно пропаде...

Пошли нам, Боже, згоду, і мира Твій покров,
Щоб жити в Твоїй волі, і щиру дай любов!
Пошли нам щастя й долю, щоб жити в Твоїй волі,
Ти нас благослови! Ти нас благослови!

26-го квітня в бібліотеці ім. Варвари Логинь у нашій шкільній будинці, відбувся пам’ятний захід, присвячений 38-й річниці аварії на Чорнобильській атомній електростанції.

Захід розпочався з молитви та хвилини мовчання, які провів настоятель храму о. Василь Макаренко. У своєму слові він нагадав про трагедію, що сколихнула увесь світ, і закликав ніколи не забувати про ціну людської недбалості та мужність ліквідаторів.

До заходу онлайн долучився кандидат педагогічних наук Віталій Гнатюк із Бердянського державного педагогічного університету (Україна). У форматі телемосту він розповів про причини аварії, її довготривалі наслідки та сучасний стан Чорнобильської зони.

Музичну програму відкрив талановитий піаніст Андрій Сальніков. Глядачі мали нагоду почути авторські пісні у виконанні митця з України Василя Дунця, який нині мешкає в Гамільтоні. Завершила вечір пісня у виконанні Владислава Гжегожевського, яка стала емоційним підсумком заходу.

Організаторами події стали Руслан та Анна Гжегожевські, які вклали серце і душу в те, щоб спільнота змогла гідно вшанувати пам’ять про одну з найстрашніших техногенних катастроф XX століття.

On April 26, 2025, in the V. Lohyn Library in our school building, a commemorative event took place, marking the 38th anniversary of the Chornobyl nuclear disaster.

The event began with a prayer and a moment of silence led by Rev. William Makarenko. In his opening remarks, he reminded attendees of the global impact of the tragedy and the bravery of those who responded.

Dr. Vitalii Hnatiuk, a candidate of pedagogical sciences from Berdyansk State Pedagogical University in Ukraine, joined the event remotely via teleconference. He provided a thorough overview of the causes and consequences of the disaster, as well as the current state of the Chornobyl Exclusion Zone.

The cultural portion of the event opened with a moving piano performance by talented musician Andrii Salnikov. Guests were then treated to original songs performed by Vasyl Dunets, an artist from Ukraine who now resides in Hamilton.The evening concluded with a heartfelt final song performed by Vladyslav Hzhehozhevskyi.

The event was organized by Ruslan and Anna Hzhehozhevski, who created a meaningful tribute that brought the community together in remembrance of one of the greatest disasters of the 20th century.

Ride to Conquer Cancer

This year marks the 11th consecutive year that our parishioner, Colin Ricketts, will participate in the annual **Princess Margaret Cancer Foundation Ride to Conquer Cancer (RTCC)**, to raise money for cancer research and to support patients and their family members living with cancer.

The Ride is a two-day 200 KM charity bike ride across Southern Ontario in support of the Princess Margaret Cancer Foundation, starting in Toronto and ending in the Niagara Region, rain or shine. This year marks the 18th year of this event which will take place the weekend of June 7-8.

Including this year's fundraising efforts, Colin has independently raised over $55,000 through the generous support of family, friends, and colleagues. A decade of supporting this very important cause is very meaningful for Colin and his family. Not only is it raising money for life-saving research, but it also provides an opportunity for Colin to honour the memory of family and friends and show his support for those battling the disease.

Everyone is affected by cancer, directly or indirectly, in their lifetime. If you would like to support Colin for this event and make a donation to support The Ride and support cancer research, please feel free to do so at the following link: https://supportthepmcf.ca/ui/Ride25/p/ColinRicketts

Donations are accepted for this event until the end of July. If you have any questions about this event or would like to contact Colin directly, please do so at Rickettsc@gmail.com.

Thank you for your support!

Due to the XXV Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada from July 9th to 13th, there will be **NO DIVINE LITURGY ON JULY 13, 2025**. The Sobor is a key event in the life of our Church, where delegates from across the country will gather to discuss the important matters of our Church and make decisions.

У зв'язку з XXV Собором Української Православної Церкви Канади (9-го до 13-го липня), **СЛУЖБА БОЖОЇ НЕ БУДЕ, 13-го ЛИПНЯ, 2025 р.** Собор – це ключова подія в житті нашої Церкви, де делегати з усієї Канади зберуться, щоб обговорити важливі справи нашої Церкви та прийняти рішення.

In 2026, the Ukrainian Orthodox Sobor of St. Vladimir, Hamilton will be celebrating its 100th anniversary!

If you would like to be part of the planning committee, please contact Walter Rosizky (905-466-6090). We look forward to your ideas on how to commemorate this special milestone occasion.

Українська Православна Церква Святого Володимира, Гамільтон святкуватиме 100-річчя!

Якщо ви хочете стати частиною комітету з планування, будь ласка, зв'яжіться з Володимир Росіцький (905-466-6090). Ми хотіли б почути ваші ідеї щодо того, як відзначити цю важливу подію.

Суспільна Служба Українців Канади
Філія Гамільтон

Спільний Полуденок

Неділя 22 Червня 2025
12:30 пп

ЦЕРКВА СВЯТОГО ВОСКРЕСІННЯ
821 Upper Wentworth St., Hamilton ON

ВИСТУП
Танцювальний Ансамбль Барвінок м Гамільтон
Школа Української Спадщини

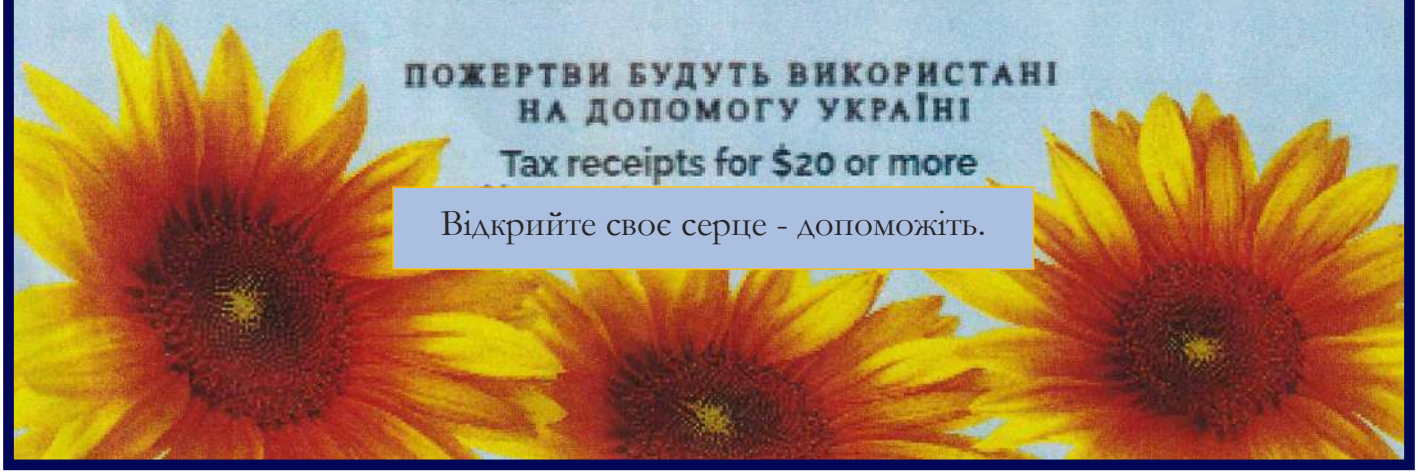
Charity Soup Luncheon

Sunday June 22, 2025
12:30 pm

HOLY RESURRECTION
Ukrainian Catholic Church
821 Upper Wentworth St., Hamilton ON

Performing
Barvinok Hamilton Ukrainian Dance Ensemble
Ukrainian Heritage School

UKRAINIAN CANADIAN SOCIAL SERVICES
HAMILTON BRANCH

ПОЖЕРТВИ БУДУТЬ ВИКОРИСТАНІ
НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Tax receipts for $20 or more

Відкрийте своє серце - допоможіть.

Патріарше та Синодальне
Окружне Послання
З нагоди святкування
1700-річчя
Першого Вселенського Нікейського Собору

No. Прот. 335

† ВАРФОЛОМІЙ,
МИЛІСТЮ БОЖОЮ АРХИЄПИСКОП
КОНСТАНТИНОПОЛЯ, НОВОГО РИМА
І ВСЕЛЕНСЬКИЙ ПАТРІАРХ
УСІЙ ПОВНОТІ ЦЕРКВИ БЛАГОДАТЬ І МИР ВІД БОГА

* * *

Ми співаємо гімн подяки Всемогутньому, Всевидючому та Всемогутньому в Трійці Богу, який удостоїв Свій народ дожити до 1700-річчя Першого Вселенського Нікейського Собору, який натхненно засвідчив справжню віру в Бога Слова, народженого безначально і воістину єдиносущного з Отцем, «що заради нас, людей, і нашого ради спасіння зійшов, і втілився, і став людиною, страждав, і воскрес на третій день, і вознісся на небо, і прийде судити живих і мертвих».

Нікейський Собор є вираженням синодальної природи Церкви, кульмінацією її «первісної синодальности», нерозривно пов'язаної з євхаристійною реалізацією церковного життя, але також і з практикою спільних зустрічей для прийняття «одностайних»[1] рішень з актуальних питань. Таким чином, Нікейський Собор знаменує собою появу нової синодальної структури – Вселенського Собору, який мав стати вирішальним для ходу церковних справ. Варто пам'ятати, що Вселенський Собор — це не «постійна інституція» в житті Церкви, а «надзвичайна подія», відповідь на конкретну загрозу вірі, спрямована на відновлення порушеної єдности та євхаристійного спілкування.

Той факт, що Нікейський Собор був скликаний імператором, що Костянтин Великий був присутній на його засіданнях і прикрив його анафеми силою державного закону, не робить його «імператорським собором»[2]. Відбулася суто «церковна подія», в якій Церква, керована Святим Духом, вирішила для

[1] Діяння 2:1.
[2] Митрополит Пергамський Іоан Зізіулас, *Праці*, том 1. *Еклезіологічні студії*, вид. Домос, Афіни, 2016, с. 675-6.

свого власного дому, тоді як імператор застосував принцип «Тож віддайте кесареве кесареві, а Боже Богові»[3].

Зіткнувшись з аріанською єрессю, Церква соборно сформулювала суть віри, яка постійно в ній проживається. «Єдиносущний з Отцем», вічний Син і Слово Боже, «істинний Бог від істинного Бога», через Своє втілення спасає людину від чужого рабства та відкриває їй шлях обожнення благодаттю. «Бо Він став людиною, щоб ми могли бути обожнені»[4]. Нікейський Символ віри висловлює тверде переконання, що панівне єретичне відхилення є запереченням можливости людського спасіння. У цьому сенсі це не просто теоретичне твердження, а сповідання віри, як і всі догматичні тексти Церкви, автентичне вираження живої істини в ній і через неї.

Особливе богословське значення має той факт, що основою Святого Символу віри «Ми віруємо...» є місцевий хрещальний Символ віри або група таких Символів віри. Як справжній носій позачасової церковної самосвідомости, Собор підсумовує та підтверджує апостольську спадщину, яку зберігають Помісні Церкви. Афанасій Великий повідомляє, що отці Собору «не писали про віру: "Нам здається", але: "Так вірить Кафолична Церква"; і так вони прямо сповідували, як вони вірять, щоб показати, що їхня думка не нова, а апостольська, і те, що вони писали, не було знайдено серед них, але цього навчали апостоли»[5]. Богонавчені отці були переконані, що до віри апостолів нічого не було додано, і що справді вселенський Нікейський Символ віри є декларацією спільної традиції Кафоличної Церкви. Отці Собору, яких Православна Церква справедливо шанує та вихваляє як «точних хранителів апостольських традицій», використовували філософський термін «сутність» (і «єдиносутність»), щоб виразити православну віру в божественність Слова, яку Арій заперечував, а разом з нею й усю таємницю всеспасительної втіленої Божественної Ікономії, бувши заплутаним в еллініcтичних ментальних формах і відкидаючи «Бога Отців» в ім'я «Бога філософів».

Ще одним важливим питанням, яке мав вирішити Нікейський Собор, щоб зміцнити церковну єдність у літургійній практиці, було «коли і як нам слід святкувати свято Пасхи». 1700-річчя скликання Собору знову висунуло на перший план питання спільного святкування Воскресіння Господнього. Свята Христова Велика Церква молиться, щоб християни повсюди повернулися, згідно з заповідями Нікейського Собору, до святкування Великодня в один день, як, на щастя, сталося цього року. Це рішення слугуватиме ознакою та символом справжнього прогресу в боротьбі за екуменічне співіснування та єдність через богословський діалог та «діалог життя», як відчутне свідчення невід'ємної поваги до досягнень неподільної Церкви. Досягнення цієї мети, в контексті цьогорічної

[3] Мт. 22:21.

[4] Афанасій Великий, *Слово про втілення Слова*, PG 25, 192.

[5] Афанасій Великий, *Послання щодо соборів, що відбулися в Аріміні Італії та в Селевкії Ісаврії*, PG 26, 688.

річниці, було спільним баченням покійного Папи Франциска та нашої Мірности. Його смерть, наступного дня після загальнохристиянського святкування Пасхи, посилює нашу спільну відповідальність непохитно продовжувати слідувати цим шляхом.

Також важливою була канонічна робота Нікейського Собору, через який відображено та соборно затверджено позачасову канонічну совість Церкви, і в якій знаходяться зачатки митрополичої системи та підвищення престижу, визначного становища та розширення відповідальности певних престолів, з яких поступово формувалася система пентархії. Оскільки канонічна спадщина Нікейського Собору є спільною спадщиною всього християнського світу, цьогорічний ювілей покликаний слугувати запрошенням повернутися до витоків, до первинних канонічних інституцій неподільної Церкви.

Вселенський престол Константинополя протягом усього часу вважався гарантом Нікейських декретів. Цей дух Великої Церкви також був виражений через Патріаршу та Синодальну Енцикліку з нагоди 1600-річчя Собору, «першого з Вселенських і справжнього найбільшого Собору Церкви»[6]. Було прийнято рішення, що річницю відзначатимуть «урочисто та спільно, якщо можливо, всіма Православними Автокефальними Церквами, як вселенський прояв віри, і сьогодні, благодаттю Божою, стійкости нашої Святої Православної Церкви в ученні та дусі того Собору, який, з одного боку, закріпив і запечатав єдину віру Церкви своїм рішенням у Святому Дусі, а з іншого боку, єдність церковного утворення була славно представлена присутністю представників з усього світу». На жаль, це не вдалося здійснити через надзвичайні обставини та вдівство Вселенського Престолу. 19 липня 1925 року, у першу неділю після інтронізації Патріарха Василія III, «відкладений обов'язок» було виконано шляхом звершення «особливої Патріаршої та Синодальної Літургії» у всечесному Патріаршому храмі. Особливе еклезіологічне значення має той факт, що енцикліка наголошує на цінности виконання обов'язку святкування цієї «великої для всього християнства» річниці Константинопольською Церквою, яка є «більш безпосередньо пов'язаною з цим святкуванням і належної йому».

Нікейський собор є віхою у формуванні доктринальної ідентичности та канонічної структури Церкви, і він залишається взірцем для вирішення проблем віри та канонічного порядку на екуменічному рівні. 1700-річчя його здійснення нагадує християнству про припущення давньої Церкви, цінність спільної боротьби з непорозуміннями християнської віри та місію вірних сприяти примноженню «добрих плодів» життя у Христі, за Христом і для Христа у світі.

Ми покликані сьогодні висвітлити позачасове послання Першого Вселенського Нікейського Собору, сотеріологічні виміри та антропологічні наслідки «єдиносущности», нерозривний зв'язок христології з антропологією, в епоху антропологічної плутанини та інтенсивних зусиль, спрямованих на висвітлення «транслюдськости» як відкритого горизонту та самообожнюваної

[6] К.П.А. кодекс А' 94, 10 серпня 1925, с. 102-3.

перспективи людської еволюції через перетин науки та техніки. Принцип «божественно-людського» є відповіддю на хибне бачення сучасної «людини-бога». Посилання на «дух Нікейського Собору» – це запрошення звернутися до основ нашої віри, ядром якої є спасіння людини у Христі.

Наш Господь і Спаситель Ісус Христос є повним і досконалим одкровенням істини про Бога і людину. «Хто мене бачив, той бачив мого Отця»[7]. Втілене Слово Боже явило себе «першим і єдиним», як пише святий Миколай Кавасила, «справжньою та досконалою людиною, зразковою у поведінці, в способі життя та в усіх інших відношеннях». Цю Істину у світі представляє Єдина Свята, Соборна та Апостольська Церква, вона живиться нею, вона їй служить. Одягнена в ризу Істини, «зіткану згори в богослов'ї», вона постійно підтримує та прославляє «велику таємницю благочестя», проголошуючи слово віри, любови та надії, з нетерпінням чекаючи «несподіваного і нескінченного і безкінечного дня», майбутнього вічного Царства Отця, і Сина, і Святого Духа.

Завданням богослов'я є розкриття сотеріологічного виміру доктрин та їх інтерпретація в екзистенційних термінах, що вимагає, поряд з участю в церковній події, чуйности та справжнього інтересу до людини та пригод її свободи. У цьому сенсі проголошення віри в втілене Слово Боже має супроводжуватися нашою активною відповіддю на Його спасительне слово: «Це Моя заповідь: щоб ви любили один одного, як Я полюбив вас»[8].

Згадуючи невимовні дари, які Він зробив і продовжує робити всьому творінню, ми невпинно прославляємо дивне й славне ім'я Господа всього і Бога любови, через якого ми пізнали Отця і через якого Він послав у світ Святого Духа. Амінь!

У році спасіння 2025, місяця червня, в перший день
Індикт III

[7] Ін. 14:9.

[8] Ін. 15:12.

Patriarchal and Synodal Encyclical

Issued on the Occasion of the 1700th Anniversary

of the First Ecumenical Council in Nicaea

Prot. No. 335

+ B A R T H O L O M E W

By God's Mercy, Archbishop of Constantinople-New Rome

and Ecumenical Patriarch

To the Plenitude of the Church: May God's Grace and Peace be with you!

We offer a hymn of thanks to the almighty, all-seeing, and benevolent God in Trinity, who vouchsafed that His people reach the 1700th anniversary of the First Ecumenical Council in Nicaea, which bore spiritual witness to the authentic faith in divine Word born without beginning and truly consubstantial with the Father, "who for us and for our salvation descended, was incarnate and became human, suffered and arose on the third day, and ascended to the heavens, who will come again to judge the living and the dead."

The Council of Nicaea constitutes an expression of the synodal nature of the Church, the culmination of its "earliest conciliarity," which is

inseparably linked to the eucharistic realization of church life as well as of the practice of assembling together for decisions "with one accord" (Acts 2:1) on current matters. The Council in Nicaea also signifies the emergence of a new conciliar structure, namely of Ecumenical Councils that would prove definitive for the development of church affairs. It is noteworthy that an Ecumenical Council does not comprise a "permanent institution" in the life of the Church, but an "extraordinary event" in response to a specific threat to the faith, aiming at restoring the ruptured unity and eucharistic communion.

That the Council of Nicaea was convened by the Emperor, that Constantine the Great attended its deliberations and embraced its decisions with the status of imperial law, does not render it "an imperial synod."[1] It was an unquestionably "ecclesiastical event" whereby the Church, guided by the Holy Spirit, decided about its internal affairs, while the Emperor implemented the principle "Render unto Caesar the things that belong to Caesar and to God the things that belong to God" (Mt. 22:21).

In the face of the Arian heresy, the Church, in council, formulated the essence of its faith, which is experienced uninterruptedly. The pre-eternal Son and Word of God, "consubstantial to the Father . . . true God of true God," through His incarnation, saves humankind from enslavement to the enemy and opens up to us the way of deification through grace. "He became

[1] Metropolitan John of Pergamon, *Works, Vol. 1: Ecclesiological Studies* (Athens: Domos Books, 2016), 675-6.

human so that we might become divine."[2] The Symbol of Nicaea proclaims the sure conviction that the ongoing heretical deviation constitutes a denial of the potential for human salvation. In this sense, it is not simply a theoretical declaration, but a confession of faith, just like all the dogmatic texts of the Church, a genuine articulation of the living truth within it and through it.

What is of particular theological importance is the fact that the basis of the Sacred Symbol "We believe . . ." comprises a local baptismal Symbol or group of such Symbols. As the genuine bearer of the perennial self-conscience of the Church, the Council recapitulates and reaffirms the Apostolic deposit preserved by the local Churches. Athanasius the Great mentions that the Synodal Fathers "on matters of faith, do not write "It seemed to us . . ." but rather "This is what the catholic Church believes; and at once they confessed what they believe, in order to demonstrate that nothing novel was discovered in what they wrote, but that their mindset is apostolic, in other words exactly as the Apostles had taught."[3] The conviction of the divinely-instructed Fathers was that nothing was added to the faith of the Apostles and that the truly ecumenical Symbol of Nicaea comprises a proclamation of the common tradition of the catholic Church. The Conciliar Fathers, whom the Orthodox Church worthily honors and hymns as "precise protectors of the apostolic traditions," adopted the

[2] Athanasius the Great, *On the Divine Incarnation*, PG 25.192.
[3] Athanasius the Great, *Letter on the Councils of Ariminum in Italy and Seleucia in Isauria*, PG 26.688.

philosophical term "essence" (and its derivative "of one essence") to express the Orthodox faith about the divinity of the Word, which Arius denied, and along with this denied the entire mystery of the universally salvific incarnate Divine Economy by becoming embroiled in Hellenistic concepts, thereby rejecting the "God of our Fathers" in the name of the "God of the philosophers."

Another vitally important matter, which the Council of Nicaea was called to resolve for the sake of enhancing ecclesiastical unity in liturgical practice, was "when and how we should celebrate the Feast of Pascha." The 1700th anniversary of the convening of this Council has brought back the timeliness of the matter of a common celebration of the Lord's Resurrection. The Holy Great Church of Christ prays that Christians all over the world will return, in accordance with the decrees of the Council of Nicaea, to a celebration of Easter on a common day, as by a blessed coincidence this current year. Such a decision would serve as evidence and as a symbol of genuine progress in the struggle for our ecumenical co-sojourn and co-understanding through theological dialogue and the "dialogue of life," as a tangible witness of our practical respect for what we have received from the undivided Church. The achievement of such a goal, in the context of this year's anniversary, was the joint vision of the late Pope Francis of Rome and our Modesty. His passing immediately after all of Christendom celebrated

Easter emphasizes our responsibility to continue in this direction without wavering.

Moreover, the canonical work of the Council of Nicaea was also significant, formulating and affirming synodally the perennial canonical conscience of the Church, establishing the beginning and elevating the status of the metropolitan system, as well as of the prominent position and expanded responsibility of certain Thrones, out which gradually emerged the system of the Pentarchy. Inasmuch as the canonical legacy of Nicaea is a common inheritance for the entire Christian world, this year's anniversary is called to function as an invitation to return to the sources, namely to the primeval canonical regulations of the undivided Church.

The Ecumenical Throne of Constantinople has perennially served as the guarantor of the decisions of Nicaea. This spirit of the Great Church was also described through the Patriarchal and Synodal Encyclical on the 1600th anniversary of the Council "as the first Ecumenical and truly greatest Council of the Church."[4] The decision to celebrate the anniversary with "a festive and, indeed, joint, if possible, event of all Orthodox Autocephalous Churches, in order altogether to manifest the faith and persistence to this day of our Holy Orthodox Church in the teaching and spirit of that Council, whose inspired decision on the one hand established and sealed the one faith of the Church, while on the other also splendidly presenting the unity of the

[4] Synodal Minutes, *Codex* I, 94 (August 10, 1925), 102–3.

structure of the church through the presence of delegates from all ends of the world." Unfortunately, however, this event did not prove feasible due to exceptional circumstances and the vacancy of the Ecumenical Throne. On July 19, 1925, the first Sunday after the enthronement of Patriarch Basil III, the "delayed commitment" was fulfilled with the celebration of "a special Patriarchal and Synodal Liturgy" in the venerable Patriarchal Church. What is of particular ecclesiological importance is that the Encyclical underlines the value of adopting the obligation of the Church of Constantinople—"as more directly associated with and responsible for the feast"—to celebrate this anniversary "which is immense for all of Christendom . . ."

The Council of Nicaea constitutes a milestone in the formation of the doctrinal identity and canonical structure of the Church. It remained the model for handling problems of faith and canonical order on an ecumenical level. The 1700th anniversary since its convening reminds Christianity of the traditions of the ancient Church, the value of mutual struggle against misconceptions of the Christian faith, and the mission of the faithful to contribute to the multiplication of the "good fruits" of the life in Christ, according to Christ, and directed toward Christ in the world.

Today, we are called to highlight the enduring message of the First Ecumenical Council in Nicaea, the soteriological dimensions and anthropological implications of the term "homo-ousios," the inseparable link between Christology and anthropology in an age of anthropological

confusion and intense efforts to emphasize the "meta-human" as an open horizon and self-divinizing perspective of human evolution, with the contribution of science and technology. The principle of "divine-human reality" comprises the answer to the impasse of the contemporary vision of a "man-god." Therefore, reference to the "spirit of Nicaea" presents an invitation for us to turn to the essential aspects of our faith, the nucleus of which is the salvation of humankind in Christ.

Our Lord and Savior, Jesus Christ, is the full and perfect revelation of the truth about God and man. "Whoever has seen me has seen my father" (Jn 14:9). The incarnate Word of God demonstrated "first and alone," as St. Nicholas Cabasilas writes, "the true and perfect human being, exemplary in conduct, in the way of life, and in every other respect."[5] This Truth is represented in the world by the One, Holy, Catholic, and Apostolic Church; it is the same Truth that nurtures her, the same Truth that she ministers to. The Church bears the robe of Truth, "woven by theology from above," always rightly expounding and glorifying "the great mystery of piety," evangelizing the word of faith, hope, and love, while anticipating the "endless day that knows no evening and no succession,"[6] the coming kingdom of the Father and the Son and the Holy Spirit.

[5] Nicholas Cabasilas, *On the Life in Christ*, PG 150.680.
[6] Basil the Great, *On the Hexaemeron*, PG 29,52.

The task of theology is to reveal the soteriological dimension of doctrine and its interpretation in existential terms, which, along with participation in the ecclesiastical event, demands sensitivity and genuine interest for the human being and the adventure of its freedom. In this sense, the proclamation of our faith in the incarnate divine Word must be accompanied by our tangible response to His saving word: "This is my commandment to you, that you love one another as I have loved you" (Jn 15:12).

In memory, then, of the ineffable gifts that He made and makes in the world, we unceasingly glorify the most-holy and most-splendid name of the Lord of all and God of love, through whom we have known the Father and through whom the Holy Spirit came into the world. Amen!

On June 1st, in the year of the Lord 2025.

Church Membership Donations are being accepted for 2025 — $180 single and $360 family
Приймаємо членські пожертви на 2025 рік — $180 від одної особи і $360 від родини

We are grateful to receive your donations by:
Cheque to St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church, 855 Barton Street E, Hamilton ON L8L 3B4
OR via e-transfer to stvladshamilton@gmail.com
OR by clicking the DONATE NOW icon at stvladshamilton.com
(Please specify in the comments section whether an in memoriam donation or otherwise)
OR if you wish to enroll in a monthly preauthorized withdrawal plan, please contact Oksana at stvladshamilton@gmail.com or Walter Rosizky at 905-681-1653.

Church Offerings

For those who are new to our Parish or perhaps have not attended Sunday liturgies for a while, we no longer collect offerings by passing the collection plate from aisle to aisle. Rather, we have a custom-made donation stand located at the entrance of the church. Should you wish to contribute, please fill out the donation envelope with your offering, and drop it in the slot of the donation stand. Thank You!

Жертви

Для тих, які нові до нашої парафії, або довший час не бували на службах, ми вже не подаємо тацу на пожертви. Замість того, таца тепер знаходиться на столику при вході до церкви. Якщо бажаєте залишити пожертву, просимо написати ваші інформації на конверті і покласти в згаданому столику. Дякуємо!

UWAC Lesia Ukrainka Branch - 2025 Membership

Please use one of the following options to make your annual membership payment of $30:
1) In person, either by cheque or cash OR
2) Mail your membership 855 Barton St. E, Hamilton ON L8L 3B4 OR 3) E-transfer to uwachamilton@gmail.com.

The Treasurer receives notification of the transfer the moment it is deposited into the UWAC Lesia Ukrainka account. Your bank notification will act as your receipt.

Eroslava Evanetz, President

Просимо повідомити о. Василя, коли член Вашої родини є у лікарні. Також, якщо хтось бажає, щоб їх відвідати вдома, то просимо бути в контакті з о. Василем (х) 905-385-2712 або (м) 905-730-7542.

Please notify fr. Wasyl if a family member is admitted to the hospital. Also, parishioners who would like a home visit are asked to contact fr. Bill directly to make arrangements (h) 905-385-2712 or (c) 905-730-7542.

A friendly reminder to all faithful:
PLEASE TURN OFF OR SILENCE CELL PHONES PRIOR TO ENTERING THE CHURCH. Thank you.

Дружнє нагадування всім вірним:
ПРОСИМО ВИМКНУТИ АБО ЗАГЛУШИТИ МОБІЛЬНІ ТЕЛЕФОНИ ПЕРЕД ВХОДОМ ДО ЦЕРКВИ. Дякуємо.

DONATIONS

Rev. Lubomyr & Dobr. Olga Hluchaniuk $500
In honour of baptism of grandson, Gabriel

Walter & Karyl Kit $200
Towards Sunday Coffee Social

John Moorhouse $50
In memory of Rev. Myroslaw Parfeniuk

Alice Homonko $200
In memory of Maria (Choban) Homonko

Edouard Tcherner $100
For the health and well-being of dear mother, Genrietta Karevas

Andrew Senchuk & Katrusia Basarab $200
In honour of Taras Senchuk's 80th birthday

Nadia Strathdee $100
In memory of Ulana Kryworuchko

Colin & Larysa Ricketts $100
In memory of Maria Hryhorenko on 12th anniversary of repose

PRE-AUTHORIZED REMITTANCE (PAR) PROGRAM

What is PAR? Just as most of us pay our bills by pre-authorized remittance, the PAR program allows us to donate to our church consistently through automatic debits directly from our bank account.

What are the benefits?
1. Even when you're away, you maintain your commitment to the church, and the parish benefits from an increase in overall financial stability, allowing for regular expenditures.
2. Convenience: no writing cheques each month, or finding cash for your weekly envelope – its all done automatically for you.

How to get Involved:
1. Fill in the authorization form in the church office, and attach a VOID cheque from your account.
2. Provide the authorization form and void cheque to the church office.

Please contact Walter Rosizky.

Email Addresses Please ensure that we have your current email address so that we can stay in touch with events at St. Vladimir's, send you our monthly bulletins, and advise you of any cancellations due to weather conditions. Please send an e-mail to stvladshamilton@gmail.com so that we can add you to our list.

Електронна пошта Увійдіть у наш список електронної розсилки, надіславши нам свою адресу електронної пошти, щоб ми могли інформувати вас про події у Св. Володимирському Соборі, надсилати вам наші щомісячні бюлетені та повідомляти про скасування через погодні умови. Будь ласка, надішліть імейл stvladshamilton@gmail.com, щоб ми могли додати вас до нашого списку.

TARAS SHEVCHENKO HOME FOR THE AGED

John Jurychuk

In Blessed Memory

Taras Shevchenko Home for the Aged is commemorating the 40th anniversary of the opening of the first Ukrainian Seniors' residence in 2025. As we celebrate this milestone, we wish to highlight the contributions of past board members.

On October 16, 2023, our community lost a dedicated member of our team in John Jurychuk. John was on the Board of Directors of the Taras Shevchenko Housing Complex for over 35 years. For many of those years, John held the position of Vice President and led many subcommittees as chairperson.

John was very active in the Ukrainian community. He was a longtime member of TYC and served on the parish council for over 40 years, including the role of president from 2002 to 2009.

The Board of Directors would like to honour John's memory and his wonderful contributions to the Ukrainian community, and the greater community as a whole.

May his memory be eternal!
Vichnaya Pamyat'!

On behalf of the Board of Directors
Andy Skrypniak, President